

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2706/2021
10.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље Републике Србије, Министарства финансија, Пореска управа Филијала Нови Пазар, чији је заступник Државно правобранилаштво, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ибрахим Танкосић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1341/19 од 18.03.2021. године, у седници одржаној 10.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1341/19 од 18.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 300/19 (17) од 30.07.2019. године, одбијен је, као неоснован, захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете плати 225.867,60 динара, са законском затезном каматом од 21.11.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом на име трошкова поступка плати 40.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 1341/19 од 18.03.2021. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиоца, преиначена првостепена пресуда и усвојен захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете плати 225.867,60 динара, са законском затезном каматом од 21.01.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка плати 48.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/1, 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП, прописано је, да спорови мале вредности у смислу одредбе ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. ставом 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.02.2017. године. Вредност предмета спора је 225.867,60 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, од 123,858 за 1 евро, представља динарску противвредност 1.823,57 евра.

Како се ради о тужбеном захтеву који се односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то се ради о поступку у спору мале вредности на основу члана 468. ЗПП, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија, на основу члана 479. став 6. ЗПП. У овом случају не може се применити члан 403. став 2. и 3. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

С обзиром да ревизија туженог није дозвољена, то је Врховни касациони суд на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић